

фонових значень вмісту свинцю в 3,5 рази, міді в 3-5 разів біля заводу "Більшовик" та ін.

За даними Всеукраїнської ради Українського товариства охорони природи флора міста Києва налічує понад 700 видів бур'янів, серед яких більше 560 є адвентивними або занесеними до її природної фракції. Значна кількість є патогенними, що чинять негативний вплив на природне середовище міста та здоров'я людей. У зв'язку з цим Президія Всеукраїнської ради ухвалила звернення до владних структур природоохоронних органів, карантинних служб, державних комунальних підприємств м. Києва про необхідність створення міської фітосанітарної служби для боротьби з карантинними та небезпечними для людини і довкілля адвентивними рослинами, запобігання їх експансії, відслідкування та знищення первинних локалітетів. Крім того, було рекомендовано Київській раді розглянути це питання та розробити стратегію боротьби з біозабрудненнями в м. Києві, а також відновити наукові роботи по фундаментальному та прикладному вивченню адвентивних видів, що складають загрозу забруднення довкілля у місті. Київ поряд зі світовою славою одного із найзеленіших міст вже стає одним з найбільш біологічно забруднених міст Європи.

Необхідно підвищити рівень освіти і просвіти, інформованості населення щодо чинників ризику можливих захворювань, втілити систему профілактичних програм зниження ризику впливу антропогенного забруднення довкілля. Важливе значення має впровадження в навчальні програми для вищих навчальних закладів дисциплін, які стосуються безпеки життєдіяльності, охорони навколишнього середовища, охорони здоров'я. Особливо це стосується напрямів освіти, які пов'язані з туристською діяльністю.

Завдяки створенню міського плану дій з гігієни довкілля, який об'єднає зусилля представників влади і громадськості, спрямує їх на профілактику екологічних хвороб і, таким чином, знизить вплив чинників довкілля на здоров'я населення м. Києва, можливе вирішення певних екологічних проблем, що допоможе і екологізації туристичної галузі.

Питання дотримання вимог екологічної безпеки, актуальні для м. Києва, багато у чому є актуальними і для інших міст України. Тому в цілому і питання розвитку туризму залежать від того, як на місцях вирішуються проблеми збереження довкілля, чи активно співпрацюють місцеві виконавчі установи та громадськість.

УДК 577.4 (075.3)

ПРИРОДНЕ ТА АНТРОПОГЕННЕ ЗАБРУДНЕННЯ ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ ЧЕРКАЩИНИ

СТАДНИК А.А.

Загальноосвітня школа №34, м. Черкаси

Ґрунт – це органо-мінеральний продукт багаторічної діяльності живих організмів, води, повітря, сонячного тепла і світла. Певний вид ґрунту має свій склад та властивості, в глобальному плані вони не підлеглі людині, але невеликі території порівняно легко реагують на її вплив і змінюються по її волі. У цьому складається глибоке практичне значення ґрунту для життя людей.

Ґрунт складається з мінеральних, органічних сполук і органо-мінеральних комплексів, а також ґрунтових розчинів, повітря і ґрунтових мікроорганізмів (абіотичної та біотичної компонентів).

Санітарний стан ґрунту – це сукупність його фізичних, фізико-хімічних, хімічних та біологічних властивостей, які визначають безпечність ґрунту в епідемічному та хімічному плані. Оцінювання санітарного стану ґрунту, рівня його забруднення та ступеня небезпеки для здоров'я ґрунтується на результатах лабораторних досліджень: санітарно-фізичних, санітарно-хімічних, фізико-хімічних, санітарно-мікробіологічних, санітарно-гельмінтологічних, санітарно-ентомологічних та радіометричних.

Під забруднювачами ґрунту, згідно із визначенням експертів ВООЗ, слід розуміти хімічні речовини, біологічні організми (бактерії, віруси, найпростіші, гельмінти) та продукти їхньої життєдіяльності, які зустрічаються в неналежному місті, в неналежний час та в неналежній кількості. Під забрудненням ґрунту слід розуміти лише той вміст у ньому хімічних та біологічних забруднювачів, який становить небезпеку для здоров'я за прямого контакту людини з ґрунтом або через середовища, що контактують із ґрунтом. До біологічних належать забруднювачі, що потрапляють у ґрунт з побутовими, промисловими, зливовими стічними водами, стічними водами тваринницьких комплексів, твердими побутовими та промисловими відходами. В ґрунт із зазначених джерел